

CECHOWANY (8) *part praet pass pf a. impf*

cechowany (7), **cychowany** (1); *cechowany KrowObr, BielKron, Mącz, RejAp (3), SarnStat; cychowany Calep.*

cechowany (4), **cechowan** *a.* *cechowany* (4); *cechowany KrowObr, Mącz, Calep, SarnStat.*

cech- (1) *Mącz*, *céch-* (1) *SarnStat*; *o oraz a jasne.*

sg m N *cechowany* (2). \diamond *f G* *cechowan(e)j* (1). \diamond *n G* *cechowan(e)go* (1). \diamond *pl N m pers* *cechowani* (1). *subst* *cechowané* (1). \diamond *G* *cechowanych* (1). \diamond *A subst* *cechowan(e)* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. cechować.

Opatrzony lub opatrywany znakiem, znakowany, piętnowany; signatus Cn (8) : A té wżyſtkié miáry y wagi wyſzézé opíláné będą wymiárné y céchowáné y oddáné Woiewodóm. SarnStat 280.

cechowany czym (1): Są też czarni ci ludzie názbyt y nágo chodzą/ á máią blizny po cíele cechowane żelázem roſpalonym BielKron 452v.

W przen (3) : Poźrzy ná głowę káždemu iefli iey nie naydzieſz cechowaney. RejAp 79v; iż go iuż wyłączono od káždéy ípołeczności ítádá onego cechowanego. RejAp 116; kthory wżyſtko wywrocił wípák ná ſwoy wymyſł á ná ſwoię wola/ á ku pożytkom ſwym y tych cechowanych ſwoich RejAp 116.

a. *Majúcy wypalone piętno jako karę za popełnione przestępstwo; cauteriatus Mącz; stigmaticus Calep (3) : Cauteriatus, Cechowany/ Przypalony Mącz 43a; Stigmatici – Gychowani [!] piatna wipalone noſząci. Calep 1005b.*

Przen: Pogardliwie o księżach katolickich noszących tonsurę (1) : Papież y iego cechowani Kxięża ták ná każdą niedzielę tzáruią wodę. KrowObr Tt 3.

Synonimy: piętnowany, pryskowan, znamionowany.

Cf 1. CECHOWAĆ